

PHILIPPICA NONA

Fraudi sit: poenae. Quae: quocumq; die: quando eis libuerit.

Seruius Sulpitius q primū in orādo .aut certe optimū post. M. Tullii locum tenuit cū ali-
qu. Qu. Mutiū Sa uolā de re amici sui consulisset & de iure semel sibi atq; iterū interrogā
t: ille rñdisset: neq; tñ pcepisset: dixissetq; Muti? Turpe eē Patritio & cās orāti ius in quo
uersare? ignorare: uelut cōtumelia cōmor? iuri ciuili opā dedit. euasitq; oīs hūani & diuī
ni iuris piūssim?. Ciceroni extitit admodū familiaris: qd & ei? ad Ciceronē & Ciceronis

Cæsarem pro. P. R. ante idus martias adierit eis fraudi ne sit q
cū. M. Antonio fuerint. Si quis eorum qui cum .M. Antonio
sunt: fecerit: Quo honore: prāmio ue quis dignus esse uidea
tur: uti. C. Pansa: Hircius consul alter: ambo ue si eis uideat
de eius honore: prāmio ue priō quoq; die ad senatum referāt.
Si q; post hęc ad Antonium profectus fuerit præter. L. Vari
um Senatum extimaturum eum cōtra. R. P. fecisse.

Finis Philippicæ octauæ

M. T. C. in. M. Antonium Philippica Nona.
Ellem dii imortales fecisset .P. C. ut uiuo potius
Ser. Sulpitio gratias ageremus: q; mortuo hono
res quæreremus. Nec uero dubito quin si ille uir
renūciare legatiōem potuisset & reditus eius uobis gratus fue
rit. & R. P. Salutaris futurus. Nō quod. L. Philippo & L. Pi
soni aut studium aut cura defuerit in tāto officio tātoq; mune
re: Sed cum Serui? Sulpitius atate illis añ iret: & sapientia oī
bus: subito ereptus totam legatiōem orbam: & debilitatam re
liqui. Quod si cuiq; iustus honos habitus ē in morte legato: i
nullo iustior q; i Seruio Sulpi. reperietur. Ceteri q; i legatione
mortem obierunt. ad incertum uitæ periculum sine ullo mor
tis metu pfecti sunt Ser. Sulpitius cum aliqua perueniendi ad
M. Antonium spe pfect? ē: nulla reuertendi. Qui cum ita af
fect? eēt: ut si ad grauē ualitudinē labor is accessisset .sibi ipsi
diffideret: nō recusauit quomin? uel i extremo spīritu si quam
opem. R. P. ferre posset. experiretur: itaq; nō illum uis hyemis
nō niues: nō lōgītudo itineris: nō asperitas uiarum: nō morbus
igrauescēs redardauit: Cumq; iam ad cōgressū colloqūq; eius
peruenisset: ad quē erat missus: in ipsa cura & meditatōe obeū
di sui mūeris excessit e uita: Ut igif alia sic hōc Pansa præclare
q; nos ad ornādū. Ser. Sulpitiū cohortatus es: & ipse multa dixi
sti copiose de illi? laude: quib? a te dictis nihil præter sententiā
dicerem nisi. P. Seruilio respondendum putarē: qui hūc hono
rem statuæ nemini tribuendum censuit: nisi qui ferro esset in
legatione interfect?. Ego autem. P. C. sic interpretor sensisse
Maiores nros ut cām mortis cēsuerit: nō gen? eē q; redū. Etenī
cui legatio ipsa mortis cā fuisset ei? mōumentū extare uolue

ad eū idicar epistolæ. & si aliq;
q; iteruenit offēsiō. Sed tūc
pripue: cū. L. Murenā ab eo re
um factū defendit Cicero: Le
gat? cū. L. Philippo: & L. Piso
ne ad. M. Antonū Mutinā &
D. Brutum consulē designatū
obsidēt. cū aduersa tenerē ua
litudine: pfect? ē: sed pene im
pulsus nō tñ inuitus: ut reipu.
si posset: pdeset: puenit qdem
ad Antonū añq; tñ mādata ex
pōeret senatus discessit e uita.
Actū ē i senatu de eo honorā
do: cūq; statuā ei ponēdā cense
ret Cicero plures & in primis.
P. Seruillus non statuā: sed se
pulchro hōrādū ducebāt: legē
q; illis dūtaxat q; interfecti i le
gatiōe fuisset: statuā poni uelle
asserebāt: Cōtradicēt Cicero:
& æquā ponēdā oībus qui in
legatione mortui essent maio
res lege probat sēsisse. Exordi
tur p desiderium homīs defun
cti & padēptū cōmodum: sed
breuissime narrat & qdē apri
sime subicit deinde diuisionē
quā plures & pulcherrimæ se
quunt pbariones & refutatio
nes ēt additis p exēpla exorna
tionibus. Genus causæ est pī
deliberatiuū & hoc principale
Suadēt enī ponēdam statuam
Sulpitio. prim demonstratiuū
sed incidēs cum laudatur sulpi
tius: Status uero legitimu? ex
scripto & snīa: nam aliter legē
aduersarii: aliter interpretatur
Cicero. Sapientia: erat enī
inris consultissimus. Ereptus
imatura morte. Orbani
ueluti orbam. Ad incertam
ea metuētēs quæ metuere om
nes possunt. Nulla reuertē
di: graui ualitudine oppressus
& ui morbi: Ita affectus eēt
ita sese haberet. Sibi ipsi dif
fideret: spem de uita sua nō ha
beret. Obeundi sui muneris
exequendi. Qui hunc ho
nore m statuæ: diuisio est.

Eorum: maiorum. Larres Tolumnius: fidenæ stadiis. xl. ab urbe distabant: ciuitas olim magna & po
pulo frequens Romanorum etiam colonia. Hæ ad Larrem Tolumnium Veientium regē defecere: qua
tuor missi sunt a senatu legati quos Cicero inferius nominat: qui noui consilii causam quærerēt: eos fide

nates Tolūniū iussu occidere. Tribunis militum consulari prāte. Qu. Cincinato Cincinnati filio. M. Aemilio. L. Iulio: statuae legatis pro rostris positae sunt. Ipse Tolūnius postea cum Cor. Cossio cōgressus caesus est: eius opima spolia Ioni feretrio relata: auctor L. Iulius lib. iiii. ab urbe con. CN. Octavius. C. Rufus uir q̄storius. CN. & C. procreauit a quibus duplex octauiorū familia defluxit: CN. & deinceps ab eo reliquos functi sūt honoribus summis at. C. eiusq̄ posterī in equestri ordine usq̄ ad Caesaris Augusti patrē cōstitere. Et. CN. qdē Octauii legēdū est. aliter cum historia nō cōsonaret. Sed id admittor quod ap̄ Pli. scriptum inuenio li. xxxiiii. na. hi.

his uerbis. Non p̄teribo. CN. Octaviū ob unū uerbū quo regē Antiochū daturū se r̄n̄sū dicere uirga quā tenebat forte circūscripsit: & prius q̄ egredere tur circulo illo r̄n̄sū dare coegit in q̄ legatōe interfecto senatus statuā p̄dī iussit q̄ oculatissimo loco in rostris. nā circūscriptū uirga a. C. Pōpilio Antiochū in superiore Philippica dicit C. Sed p̄fecto hic Octauii nepotem Antiochi missus ad explorandos regum Asiae aīos circūscripsit: p̄pilio exēplū secutus q̄ auū Antiochū circūscripserat. Nouitati. noui. n. erāt quorum maiores magistratū nō gesserāt: Nepotē Antiochū eodē noīe appellatū quo auus

Laodiceae. i. media ciuitas fuit Laodicea noīe a Macedonibus condita. altera in minori Phrygia & urbū phrygiarum maxia. de qua hic loquitur C. Lyco fluuio p̄xia est q̄ ex Cadmo p̄fuit monte urbi ipsi imminente auctor Strabo. Gymnasium uero loc⁹ ē: ubi uariis ludis exerceri iuuentus solebat γυμνασιον enim exerceo est & γυμνασιον exercitatio. num corporis p̄ceptor: p̄ros & adolescentes instruens.

A quodam leptine. Antiochi iussu. Sola restaret: nam familia pene interierat Cicero nis tpe Huic: CN. Octauius

Itaq̄ est argumentum a minori a maius: Si inquit erepto cōmuni casu: non autem reip̄: causa monumentis publice ob singularem uirtutem honorādū putarē: multo magis nunc p̄suadere: & censere debeo cū in legatione perierit: mortem uero ellegationē attulisse & seruari adhuc in uita nisi p̄fectus esset potuisse colligit pluribus.

Dit: simile sui: a sua pristina consuetudine uobis parēdi discussurum.

runt: ut in bellis periculosis obirent homines legationis munus audacius. Non igitur exempla maiorū quærenda: sed consilium ē eorū a quo ipsa exempla nata sunt. Explicādū Lartēs Tolumnius Rex Veientum quatuor legatos. P. R. Fidenis interemit quorum statuæ in rostris steterunt usq̄ ad nostrā memoriā: iustus honos: iis. n. maiores nostri q̄ ob. R. P. mortem obierāt: p̄ breui uita diuturnā memoriā reliquerunt. Gn. n. Octauii clari & magni uiri q̄ prius i. eā familiam quæ postea uiris fortissimis floruit: attulit consulatū statuam uidemus i rostris: nemo enī nouitati inuidebat: nemo uirtutem non honorabat: At ea fuit legatio Octauii i qua periculi suspitio nō subesset. Nam cum esset missus a Senatu ad animos Regum scilicet perspicandos liberorumq̄ populorū: maximeq̄ ut nepotē Antiochi Regis q̄ cum maioribus nostris bellum gesserat: clausas habere: elephātos alere prohiberet. Laodicea in gymnasium a quodā Leptine est interfect⁹. Reddita ē ei tum a maiorib⁹ statua pro uita quæ multos per annos progeniem eius honestaret. nunc ad tātā familiæ memoriā sola restaret. Atq̄ & huic & Tullio Clodio & L. Roscio & Sp. Antio & C. Fulcinio q̄ a Veientum Rege caesi sunt Nō sāguinis q̄ p̄fusus ē in morte sed ipsa mors ob. R. P. habita honori fuit. Itaque. P. C. si. Ser. Sulpitio casus mortem attulisset: dolerem equidem tanto. R. P. uulnere mortem aero eius monumentis & luctu. pu. esse honorādā putarem: Nunc autem quis dubitat: quin ei uita abstulerit ipsa legatio: secum enim ille mortem extulit: quam si nobiscum remansisset sua cura: optimi filii fidelissimæque cōiugis diligentia uitate potuisset. At ille cum uideret si uestræ auctoritati non paruisset: dissimilem se futurum sui: si paruisset munus sibi illud: pro. R. P. susceptum uitæ finem allaturum: maluit in maximo. R. P. discrimine mori: quam minus quam potuisset uideri. R. P. profuisse: multis illis in urbibus qua iter faciebat reficiendi se & curandi potestas fuit: aderat & hospitem inuitatio liberalis: pro dignitate summi uiri: & eorum hortatio qui una erant missi ad requiescendum: ut uitæ suæ consulendum. At ille properans festinansq̄ mādara nr̄a conficere cupiens i hac cōstantia morbo aduersate p̄seuerauit. Cuius cum aduentu maxie pturbatus eēt Antonius: qd̄ ea quæ sibi iussu nr̄o denunciarent: auctoritate & sententia. Ser. Sulpitii cōstituta: declarauit: q̄ odisset Senatū: cū auctore Senat⁹ extinctū late atq̄ insolenter tulit. Nō igitur magis

PHILIPPICA DECIMA

Octauium Lepidum. Nec Veientium Res eos quos modo nominavi: quam Ser. Sulpitium occidit Antoius. Is. n. pfecto mortem attulit: q̄ cā mortis fuit. Quo circa ad posteritatis & memoriā priere arbitror extare quod fuerit de hoc bello iudicium Senatus Erit. n. statua ipsa testis bellum tam graue fuisse ut legati interitus honoris mēoriā consecutus sit. Quod si excusationē Ser. Sulpitii. P. C. legationis obeundae recordari uolueritis: nulla dubitatio relinquet quin honorē mortuo. Cui iuriā uiuo fecim⁹: faciam⁹. Vos. n. P. C. graue dictū ē: sed dicēdū tñ: uos iquā. Ser. Sulpitii uita priuastis. Quē cū uideretis se magis morbo q̄ orōne excusantē: nō uos qdē crudeles fuistis: Quid. n. mīus in hūc ordinē cōuenit: Sed cū speraretis nihil eē quod nō illius auctoritate & sapiētia effici posset: uehementius excusationi obstitistis: atq; eū q̄ semp̄estrū cōsensū grauisimū iudicauisset: de sentētia deiecistis. Ut uero Panfiae cōsulis accessit cohortatio grauior q̄ aures. Ser. Sulpitii ferē didicissent tum filiū meq; seduxit: atq; ita locutus ē: ut auctoritate uestrā uitā se diceret anteferre. Cuius nos uirtutē admirati nō ausi sumus aduersari eius uolūtati: mouebat singulari pietate filius: nō multū perturbationi eius meus dolor concedebat. sed uterq; nostrū cedere cogebatur magnitudini animi orōisq; grauitati: cū qdē ille maxia laude & gratulatione oīum uestiū pollicitus ē se quod uellitis: eē facturū: neq; eius Inīa piculum uitaturū: cuius ipse auctor fuisset. quē exeq̄ mādata uestra pperatē mane postridie prosecuti sum⁹: q̄ qdē discedens me cū ita locutus est: ut eius oratio omen fati uideret. Reddite igitur P. C. ei uitā: cui admistis. Vita. n. mortuorē i memoria uiuorū ē posita: pficite ut is quem uos ad mortē in scii misistis: imortalitē habeat a uobis. Cui si statuā i rostris decreto uestro staueritis: nulla ei⁹ legatōis posteritatem i obscurabit obliuio. nā reliqua. Ser. Sulpitii uita erit multis praclarisq; monumētis ad omnē memoriā cōmēdatā: semp̄ illius grauitatē. cōstātā: fidē praestātiā. in. R. P. tuenda curam atque prudentiam omnium mortalium fama celebrabit. Nec uero silebitur admirabilis quaedam & in credibilis & pene diuina eius i legibus iterp̄tandis: aequita explicandis scientia. omnes q̄ ex omni aetate hac i Ciuitate intelligentiam iuris habuerunt: si unum i locum conferantur: cum Ser. Sulpitio non sunt comparadi. Neq; enim ille magis Iuris consultus quam iustitiae fuit. Itaq; quae proficiscebantur a legibus & a iure ciuili semper ad facilitatem aequitatemq; referebat. Neque constituere litium actōnes malebat: quam controuersia tollere. Ergo hoc statuā monumento non eget: habet alia maiora. Haec enī statua honestae mortis testis erit: illa memoria uitae gloriose: ut hoc magis monumentum gratiae senatus: quam clari uiri futurum sit. Multum etiam ua

Is. n. pfecto: optimā hāc uia uocat Fab. cū finitiōem pcedit pbari o: ut hic Serulū Sulpitiū ab antonio occitū colligit Cicero & in clausula demū ita finit. Is. n. pfecto mortem attulit qui causa mortis fuit: ergo Antonius occidit.

De hoc bello. Antoniano.

Excusatiōem: nam morbū excusabat: Seduxit: seorsum duxit: alias seduce re decipere ē Nos: ego & filii. Eius: filii.

Eius sententiae: ut legati miterentur. Qua misere: quod ipse interpretatur quia ad aetatem semper declinabat: cum sit plerumq; summum ius: summa iniuria. Gratiae: gratitudinis.

L. Syllæ tres statuæ. L. Syllæ dictatoris fuerit iuxta: sed in honore inquit Plinius lib. xxxiii. Id: sepulturæ honorē. Sanctitas. In ipso solo est: ostendit longe plus esse sepulchrum quā statuā publice tribuere. quoniam am statua pereunte: deicit locus ubi posita statua erat cuiusque esse: at uero pereunte sepulchro locus ipse remanet religiosus: & reuocari in profanum usum non potest: nam ædis sacræ est diruto ædificio: locus sacer manet: & illato semel mortuo in locum quæpiam: religiosus fit locus quod iure consulti dicunt digestis titulo de rege ditione & quæritate. Ita censeo: suam ut consueuit subiicit sententiam. Lemonius Rufus, a tribu Lemoniis quæ a pago Lemonio appellata est: ad portam Capenam uia latina Nam Rufus a colore dictus est Ser. p. nomē: Sulpitii nomē,

luisse ad patris honorē pietas filii uidebit: qui quāquā afflictus luctu non adest: tamen sic animati esse debetis ut ille si adesset Est enim ita affectus ut nemo unquam unicus filii mortē magis doluerit: quā ille meret patris: equidē & ad famam. Ser. Sulpitii filii arbitror attinere: ut uideatur honorē debitū patri præstitisse: quā nullum monumētū clarius. Ser. Sulpitius relinquere poterit: quā effigiē morū suorum: uirtutis: cōstantiæ: pietatis: ingenii: filium. Cuius luctus aut honor uestro: aut nullo solatio leuari potest. Mihi autem recordanti Ser. Sulpitii multos in nostra familiaritate sermones: gratior illi uidetur si quis est sensus in morte ænea statua futura: & ea pedestris magis: quā inaurata equestris: quæ sit. L. Syllæ prius statua est. Magnific enim Seruius Sulpitius maiorū continentiam diligebat: huius sæculi insolentiam uituperabat. Ut igitur si ipsū cōsulā quid uelit: sic pedestrē ex ære statuam tāquā ex eius auctoritate & uoluntate decerno: quæ quidem magnum ciuū in dolore & desiderium honore monumētū minuet & leniet atque hanc meam sententiam. P. C. P. Seruiliū sententia pbari necesse est. quod sepulchrum publice decernendum Seruio Sulpitio cēsuit: statuā nō cēsuit: Nam si mors legati sine cæde atque ferro nullum honorē desiderat: cur decernit honorem sepulturæ quæ maximè haberi potest mortuo? Sin id tribuit Ser. Sulpitio quod nō est datū. Cn. Octauio: cur quod illi datum est: huic dandū esse non censet? Maiores quidem nostri statuas multis decreuerūt: Sepulchra paucis. Sed statuæ itereunt tempestate uel uetustate Sepulchrorū autem sanctitas in ipso solo est: quod nulla uel deleri neque moneri potest. Atque ut cætera extinguunt sic sepulchra fiunt sanctiora uetustate. Augeat igitur isto et honore is uis: cui nullus honore tribui non debet potest grati sumus in eius morte decorada: cui nullā aliā gratiā referre iam possumus. Notet etiam Antonii nefarium bellum gerentis scelerata audacia. His enim honoribus habitis. Seruio Sulpitio repudiata reiecteque legationis ab Antonio manebit testificatio sempiterna. Quas ob res ita censeo: Cū Ser. Sulpitii quod uir filius Lemoniis Rufus difficillimo. R. P. tpe graui piculosoque morbo affectus auctoritatē Senatus: salutemque. R. P. uitæ suæ præpoluerit: cōtraque uis: grauitatemque morbi contenderit ut ad castra Antonii: quo Senatus cū miserat pueniret. Isque cū iam ppe castra uenisset: uel morbi oppressus uitā amiserit in maximo. R. P. mūere: eiusque mors cōsentanea uitæ fuerit sanctissime honestissimeque actæ: in qua saepe magno usui. R. P. Ser. Sulpitii & priuati & in Magistratibus fuerit: cū talis uir ob Rē publicā in legatione morte obierit. Senatui placeat. Ser. Sulpitio statuā pedestrē æneā in rostris ex huius ordinis sententia statui: circumque eam statuam locū gladiatoribus: ludisque: liberos posterosque eius quaque uersus pedes quinque habere: quod hic ob. R. P. mortem obierit: eamque causam

PHILIPPICA DECIMA

Et in basi: In lapide qui subest statuae & eam sustinet Quæstoribus urbanis: erant enim & castrenses & puinciales. Redemptori: is est redemptor qui publica & priuata edificia redimit & conducit faciēda unde redemptura: quo uocabulo Liulus utitur: qui itē conducunt conuehendas sarcinas: & onera quæ uis tū publice tum priuate suis & mulis & reda redemptores uocantur. Horatius. Festinat calid⁹ mulis: geru litque redemptor. Salustius: & perpēnā forte cognoscit mulio redēptoris: Designet: unde sepulchrorum designatores dicuntur. Hor. in epistolis: Dum sicus prima calorq; Designatorē decoret litioribus: et si aliter: sed minus uere enar-

rat Acron.

Arcus Brut⁹ ex Italia discedēs in Græciā nauigauit: & ide Athenas pfe

omnesto Academico & Cratippo pipatico sic operā dabat ut nihil aliud agei uideret Tā rīper tū bellicā rē non negligebat: Herostatū. n. i Macedont am misit: q Pōpei religas quas dā q illic erāt colligeret. Nobī les adolefcētes q athenis studi orum gratiā morabā. sibi ad iunxit: ex qbus Ciceronis filiū scipue admirabatur ac diligebat: quod & generosus esset: & tyrānos uehemēter odisset.

Manifeste deinde sese apparās ad bellū ab Antistio prætorē ex Asia redeunte sibi amicissimō obutam factus apud Caristum naues aliquot: & æris qn quanginta millia accepit: quot quot milites i pharsalia ex pō peii copiis uagabant. ad eū cō fluxere Aulo Cinæ eqtes per Domitium abstulit. quos i Asiā am ad Dolobellam ducebat.

Arma quæ ad. C. antoniū Demetriade cōuehebantur a Cæsare dictatorē ad Partichū præmissa bellū: intercept. Reges & principes finitimos sibi conciliauit. C. Antonium. M. fratrem ad copias accipiendas q̄s Gabinius Epidāni & Apolloniæ hēbat uenientem ut com-

in basi inscribi: utiq; C. Pansa. A. Hirco Cōsules alter ābo ue si eis uidebit quæstorib⁹ urbis i perēt: ut eā Basim: statuāq; faciendā & i rostris statuendā locēt: quātiq; locarūt tātā pecuniā redēptori soluendā attribuendāq; currēt. Cūq; antea senatus auctoritatē in uirorū fortū funerib⁹ ornāmētisq; oñderit: placere eū q̄ amplissime supremo suo die efferri: & cū Ser. Sulpiti. Q. F. Lemonius Ruffus ita de. R. P. merit⁹ sit: ut his ornāmētis decorari debeat. Senatū cēsere atq; e. R. P. æs mare Ediles curules edictū de funerib⁹ hēant. Ser. Sulpiti. Q. u. F. Lemonii Rufi funeri mittere utiq; locū sepulchro in Cāpo Esquilino. C. Pansa Cōsul seu quo in loco uideat pedes triginta quaq; uersus dī signet: quo Ser. Sulpiti⁹ i ferat: Quod sepulchrū ipsius librorū posterorūq; eius sit: uti quod optio iure sepulchrū publicū datum ē.

Finis Philippicæ decimæ.

M. T. C. in. M. Antonū Philippica decima.

Aximas tibi Pansa grās oēs & hñe & agere debem⁹ q cū hodierno die Senatū te nō habitur⁹ arbitramur. ut. M. Bruti p̄stātissimi ciuis lras accepisti ne minimā qdē morā interpoluisti: qn q̄ primū maxio gaudio & gratulatōe frueremur: cū factū gratū oī b⁹ dēt eē: tū uero orō: q̄ recitatis lris usus es. Declarasti. n. aeg eē id qd ego sp̄ lēsi: Neminē alteri⁹: q̄ sue cōsideret uirtuti iuidere. Itaq; mihi qui plurimis officiis tū cū Bruto & maxia familiaritate cōiūct⁹: min⁹ multa d illo dicēda sū: q̄s. n. ptes ipe mihi sūperā: eas p̄occupauit orō tua. sed mihi. P. C. necessitate attulit paulo plura dicēdi snia ei⁹ q rogat⁹ ē añ me a quo ita sape distetio: ut iā uerear: ne qd mie fieri dēt: miuei amicitiam nram uideat p̄petua distetio. q̄. ē. n. ista tua orō Calene: q̄ mēs

m

prehenderet profectus: aduersam contradixit uallitudinem: cum fame laboraret: Apolloniæ non solum cibaria præbuere sed itra moenia sua recepe. C. uero Antonio & milites q̄ circa Apolloniā erāt: & apollonates ipsos Bruto obsecuturos uidēs: Brutotū prexlt: sed tres i itiere cohortes amisit: q̄ a Bruto cæsæ sūt. Loca dein circa billidē ualide p̄occupata supare cōat⁹ a. M. Cicerōe filio cōmisso plio uict⁹ ē. cui se ipsū. C. cū exercitu dedit. Māsit aut i hōre ap Bruti. dignitatē suæ insignia retinuit dōec exercitū corrupēs: neq; respētus distēs: nau i post⁹: custodie tradit⁹ ē. Appian⁹ tū iterfectū scribit: igēs iā erat Brutus actas: igēs exercit⁹. Trascere i asiā destiauerat: dolobellā opp̄sūt⁹: lras ad scātū dederat: eas Pansa cōsul coactis scatorib⁹ recitauerat: & Brutū laudauerat: q̄ ant. fauebāt: & i primis Calen⁹. adimēdā Bruto actatē: abducēdasq; ab eo copias cēsēbāt. piculosū asserētes libertati: tātū potētiae Brutū hñe: & reb⁹ cōib⁹ officere posse. Cū p̄serti ueterani oēs ei eēt i festi: Ci. p̄ officii cōsulis exordiē: q̄ simulatq; bruti lras acceptas scātū coegerat: & lris recitatis brutū laudauerat: i Calenū dicit & ei⁹ sniam cōfūtās: oēs dbruto suspitōes diluit. De his q̄ bruto cū copiis se adiūxerāt: uerba facit: suā postico p̄fert sniam. Tota at oratio i cōtērtione posita ē & refutatione. Quas partes: quod officium. Etus. Qu. F. uis caleni. quem primum omnium quia focer erat sententiam rogabat Pansa. Quæ mens: consillium. Virgill. quæ facere id possis nostram nunc